

Rampzalige wetgeving die veel zzp'ers onterecht benadeeld

Het wetsvoorstel 'Verduidelijking beoordeling arbeidsrelaties' is voor veel professionele zzp'ers (in de agrarische sector, bouw, installatietechniek, cultuur, IT, communicatie etc.) een ramp. Deze zzp'ers hebben bewust gekozen voor een bestaan als zelfstandige en het bedrijfsleven (en ook de overheid) is maar wat blij met de flexibiliteit die deze groep mensen biedt in het geval van ziekte, tijdelijke projecten, momenten van drukte etc. Zij gedragen zich als ondernemer (ze hebben meerdere klussen, investeren in kennis/expertise en bedrijfsmiddelen, acquisitie, netwerken, pensioen), ze kunnen voor zichzelf opkomen (eerlijk speelveld) als het gaat om tarieven, het stellen van voorwaarden en het naar eigen inzicht invullen van de opdracht. **Dat er in veel gevallen sprake is van een zekere mate van inbedding of aansturing binnen een opdracht, verandert niets aan het ondernemerschap en de overeenkomst die twee ondernemingen met elkaar in goed overleg sluiten.**

Dat de Minister iets wil doen aan gedwongen zzp-schap, bijvoorbeeld in het geval van pakketbezorgers en dergelijke, begrijp ik. Ik kan me goed voorstellen dat deze mensen liever in dienst willen (hetgeen ook naar voren kwam bij PostNL). In dit geval wordt de wet misbruikt. Het rechtsvermoeden-element is iets dat wel serieus kan worden overwogen. Maar het mag duidelijk zijn dat 'one size fits all' niet werkt.

De eerste elementaire vragen die men zich zou moeten stellen is: mag de overheid voorschrijven wie zich een ondernemer mag noemen en mag de overheid voorschrijven hoe ondernemers met elkaar samenwerken? Ondernemen is een Europees grondrecht, dus men moet van hele goede huize komen om dat recht te beperken. Het aangevoerde argument dat alleen de 'sterksten' gaan freelancen en dat de zwaksten achterblijven waardoor de sociale lasten niet meer op te brengen zijn, is natuurlijk onzinnig. Bovendien: waar blijkt dat uit? Waar is de financiële onderbouwing van die stelling? Zeker freelancers die een wat hoger uurtarief hebben, dragen aanzienlijk bij aan de schatkist doordat ze vaak relatief veel loon-/winstbelasting betalen (wellicht ook een idee om mee te nemen in de vraagstelling/impactanalyse?), terwijl zij geen gebruik kunnen maken van sociale voorzieningen.

Zoals gezegd, het misbruiken van de wetgeving en beschermen van kwetsbaren, is bij uitstek iets dat de overheid moet oppakken, hoe ondernemers met elkaar omgaan is echter geen overheidszaak. **Bovendien staat het idee van de conceptwet haaks op het rechtszekerheidsbeginsel, dat met zich meebrengt dat de burger moet kunnen vertrouwen op het consequent handelen van de overheid. Zo breekt de overheid nu plotseling met een praktijk die decennialang wettelijk is toegestaan.**

Ik volg de argumentatie van de zzp-organisaties. Zo zou er meer onderscheid moeten worden gemaakt en zou er moeten worden gekeken naar het ondernemerschap van de zelfstandige (en niet alleen naar de opdracht). Mocht de wet in zijn huidige vorm wel worden ingevoerd dan zijn de gevolgen enorm. Bedrijven zullen massaal stoppen met het inhuren van zelfstandigen, er komt een schok op de markt waardoor mensen langere tijd hun inkomsten dreigen te verliezen. Bovendien willen deze mensen helemaal niet in vaste dienst, waardoor deze groep alleen via allerlei constructies nog kan doen wat ze graag wil doen. Denk hierbij aan het werken via bemiddelaars, samenwerkingsverbanden, detachering, uitzendcontracten

etc. Zelfstandigen verliezen daardoor ook in een klap hun onderhandelingspositie, omdat opdrachtgevers en bemiddelaars weten dat zelfstandigen geen andere keuze hebben dan hun voorwaarden te accepteren. Al met al is dit een ongekende inbreuk op het recht op ondernemen en een ouderwetse benadering van een grotendeels niet bestaand probleem.

Rene Struijs

Zzp'er en eigenaar RS Corporate Communications